
Zakon Življenja 6

(Navdihnjeno po: The Secret of Light, Walter Russell)

Dobrodošli v nadaljevanju zbirke, za katero opažam, morajo dozoreti mnoge stvari, da se lahko godi. Z veseljem vstopam v njeno napredovanje, ki me vleče s seboj v svoja prostranstva, v katera ste vabljeni tudi vi, ki vam srce utripa v kraljestvu notranjih nebes in letate visoko. To kapljo navdihuje Walter Russell z večno mojstrovino The Secret of Light, Ne vem, kako se bo hotela izpeti, le skrbno sledim njenim manevrom, da ne zaidem s poti, ki jo razsvetljuje. Prepričana sem, da ste za njena vabljenja dozoreli vsi, ki vas ta in morebiti še kakšna kaplja, najde.

Skrivnost Svetlobe

Uvod iz Božanske Iliade, Walter Russell

"Jaz sem Svetloba; samo Jaz SEM.

Kar sem Jaz, si ti. Ti si Svetloba. Ti si Eno z Mano.

Človek Me lahko spozna tako, da Me želi spoznati.

Spoznati Me, pomeni biti Jaz.

Le skozi Mojo Svetlobo me lahko človek spozna.

Človek je Svetloba, ko ve, da je Svetloba.

Vsi ljudje bodo prišli k Meni ob svojem času,
toda njihova je agonija čakanja."

Jezus pravi: "Bog je Svetloba," in tega takrat nihče ni razumel. Napočil je dan, ko ljudje, en po en doumevamo, kaj je s tem mislil. Znotraj skrivnosti Svetlobe je še ogromno, človeku še neodkritega, znanja. Svetloba je vse, kar je. Svetloba je edino, s čemer imamo opravka..., le da tega še ne vemo in ne vemo, kaj Svetloba je. To je poskus razgrnitve Svetlobe.

Ljudje smo v odnosu do stvari napredovali do točke preloma, dlje v to smer ne gre. Imamo znanje, kako ravnati z materijo, ne vemo pa, kaj je, niti zakaj. Prav tako ne vemo, kaj je energija, elektrika, magnetizem, gravitacija in sevanje, čeprav jih znamo izkoriščati v namen obvladovanja stvari.

Prav tako še ne živimo dejstva, da je to dvosmerno, neprekinjeno vesolje ravnotežja v vseh učinkih gibanja in ne enosmerno, prekinjeno vesolje, in da je pri razumevanju Svetlobe nepogrešljiv princip praznine ali zrcala ali leče prostora (kot to imenujejo fiziki), ki je vzrok iluzije v gibajočih se stvareh. Celotnega materialno-električnega vesolja še vedno ne dojemamo za privid, kar je; v tem ni nobene resničnosti.

Kvantna fizika je začela odkrivati načelo rasti in hkratnega odvijanja ene-in-iste podvojenosti. Spoznava npr., da obliko kristalov določa valovno polje svetlobe, da vibracija določa strukturo snovi in mnogo tega, kar nas vse bolj približuje eni in edini tvarini vesolja, Svetlobi. Vstopamo v ero presvetlitve misli, v kateri bomo samoniklo vedeli, kdo smo in kako napredujemo na poti evolucije zavesti, katere jedro je prav Svetloba, seme organskega Življenja.

Ponavljanje Življenja v neskončno niso le metafizična abstrakcija filozofov in ugibanja znanosti, pač pa lastno vedenje, ki bo človekovo zavest poslalo na večno potovanje zavesti, neprekinjeno s pozabljenjem, ki ga izkušamo zdaj in zaradi katerega stopicamo, se opotekamo in klecemo, ko bi lahko preprosto leteli.

Znotraj Svetlobe je odgovor na vsa doslej neodgovorjena vprašanja in mnoga druga, ki si jih še nismo niti zastavili. Razodetje narave Svetlobe bo dediščina človeka v prihajajoči dobi višjega razumevanja. Vstop v Svetlobno bistvo vesolja bo dokazal Boga po standardih, sprejemljivimi za znanstveni in religiozni jezik. Ustvaril bo manjkajoči duhovni izvor sedanji materialni znanosti, s čemer bosta tako duhovnost kot znanost doživeli kvantni preskok in končno vstali od mrtvih.

Dva največja elementa civilizacije, bosta tako našla enotnost, posledično pa bo človekov odnos do vsega, zaradi razumevanja Zakona Življenja, postal Življenju negovalen. Zakon Življenja je v ozadju vseh procesov, ki jih zapolnjuje prav Svetloba s prepletanjem geometrijskih vzorcev in ustvarja neskončno urejen preplet svetlobnih niti, imenovanih vesolja. Ni področja Življenja, na katerega znanje o naravi Svetlobe ne bo bistveno vplivalo, saj bo spoznanje o Svetlobni naravi Vesolja odpravilo vsa senčna netiva, ki gonijo današnjo družbo. Zato vam ga dajem z vso jasnostjo, kot mi je dan, da skupaj pogledamo v zakulisje Svetlobne iluzije, ki je naš svet.

Večna vprašanja "Kdo sem?" "Kaj sem?" "Zakaj sem?" "Kakšen je moj odnos do vesolja, do človeka in do Boga?" "Od kod prihaja moja moč?" "Kako naj najdem ravnotežje v odnosih?"

"Kako naj spoznam to ravnovesje v najini izmenjavi, ki bo obogatilo vas in mene?

Nešteto je verskih nauk in veliko jih zapoveduje dobroto,
a dobrota je še vedno zastrta pred mojimi očmi kot gosta megla,
ki skriva Tvojo Svetlobo, ki jo zaman iščem.

Spotikam se v temi. Neuravnovešena padam.

O, ti Nevidni, odtrgaj tančico iz mojih oči,
ki skriva pot do Tvoje Svetlobe, da najdem pot do Tebe."

To je krik vekov. To so vprašanje brez odgovora, ki se porajajo iz src te prebujajoče se generacije. Civilizacija napreduje v ciklih novega razumevanja, ki preoblikuje človeštvo v višja bitja. Nov cikel je zdaj v rojevanju. Božja vseprisotnost je osredinjena v zavesti vsakega človeka... in vse več jih je, ki vedo za Enost svoje duše z Univerzalno dušo.

Ljudje potrebujemo zares dolgo, da se začnemo tega zavedati. Vsak cikel (Jttana) nas pripelje bližje zavedanju naše Enosti s Svetlobo svojega Vira. Živimo v zapletenem svetu posledic, kateremu ne poznamo vzroka. Zaradi navidez neskončne raznovrstnosti in zapletenosti materialnega sveta, nam ne uspe videti preprostega osnovnega načela Ravnovesja v vseh stvareh. Zato zapletamo Resnico, dokler njeni številni koti, strani in vidiki ne izgubijo ravnotežja med seboj in mi z njimi. Resnica je preprosta. Ravnovesje je nenaporno.

Ritmična uravnotežena izmenjava med vsemi pari nasprotnih izrazov,
najdenih v naravnih pojavih in v človeških odnosih,
je dovršena umetnost veselja Svetlobe.

To je Zakon Življenja. V tem edinem temeljnem Zakonu leži uravnotežena neprekinjenost vsega ustvarjalnega izražanja, v vesolju električnih valov, porajanih od dveh vzajemnih sil Svetlobe & Ljubezni, v navideznem gibanju, ki zapišeta Eno celotno Božjo idejo stvarjenja, v nešteto na videz ločenih delov.

Notranji glas Veliko neodgovorjenih vprašanj ima preprost odgovor..., gotovost notranjega vedenja, ki neprenehoma osvešča vašo prebujajočo se zavest. Vsako hrepenenje, zapisano v srcu, je poneseno k Viru in njegov odgovor pride, toda malo jih je, ki sprašujejo izčrpno in še manj tistih, ki odgovor ujamejo.

Mnogo ciklov priprave je potrebnih, da se človek uglasli na nepopačen 'ulov' odgovorov, ker je njegova zavest izolirana od Vira, z občutki električno pogojenega telesa, za katerega napačno misli, da je njegov Um ali osebni Jaz. Kar imenuje svoj objektivni um, je sedež električnih občutkov njegovega telesa. Kar imenuje mišljenje, je električno zapisovanje stvari, ki jih zazna in beleži v možganskih celicah in s tem pomni za ponavljajočo uporabo. Spomini niso nič bolj povezani z znanjem Vira, kot je glasbeni posnetek povezan s snemalnim virom.

Kar misli, da je njegovo živo telo, je električno motiviran organizem,
ki simulira Življenje skozi gibanje, razširjeno nanj iz osredinjene Duše,
Nične točke, ki edina Živi in želi, da se telo premika.
To, čemur pravi subjektivni um, je njegova Zavest,
njegovo duhovno skladišče vsega znanja, moči in prisotnosti.

Električno nihajoče živčne žice, ki poganjajo njegov telesni mehanizem, delujejo v celoti prek samodejnih refleksov in instinktivnega nadzora ali Življenjskega programa. Vsaka celica in organ ima električno zavedanje svojega namena in vsak izpolnjuje ta namen brez miselne aktivnosti, v službi Inteligence, ki zaseda to telo. Srčni utrip je, npr. povsem samodejen, bela krvna telesa hitijo, da popravijo poškodbo telesa tako samodejno, kot zazvoni zvonec, ko pritisnete gumb. V tem telesu in njegovih električnih snemalnih možganih, človek misli, da misli, da živi, da ljubi in umira. Misli, da je pri zavesti, ko je buden, in nezavesten, ko spi..., ne opazi, da v vsej Naravi ne obstaja stanje nezavesti, ko se čutila in občutki v spanju izključijo. Človek ne reče, da je njegov zob nezavesten, ko ga uspavajo s kratkim stikom električnega toka v živec, ki daje zobu zaznano električno zavest. Ve, da njegov zob ne more biti pri zavesti, ne ve pa, da telo ne more biti pri zavesti.

Zavest nikoli ne spi, se nikoli ne spremeni, Zavest v človeku je njegova Večnost.

To je Svetloba, ki jo nevede išče. Domneva, da so možganske senzacije njegovo mišljenje. Človek je še nov, komaj je prišel iz teme svoje zmede.

Dolgo se je zanašal na dokaze svojih čutov v pridobivanju znanja.

Duha in duše se zaveda šele nekaj tisoč let.

V tem začetku poglobljenega zavedanja je zmeden,
ne ve, kaj je iz uma, kaj je iz čuta in kaj je iz Zavesti.

Smo na pragu odkritja, da so telesa samo-ustvarjeni organizmi, manifestirani iz osredinjene duše, večnega Jaza, in ta Jaz uresničuje Boga kot Enega s seboj. Dozorevamo za spoznanje, da telesa niti ne živijo, niti ne umirajo, ampak se večno ponavljajo, kot se ponavljajo ideje v Umu Boga. Kolo, npr. je mehanizem, sestavljen iz vozlišča, naper in platišča. Le majhen del kolesa se dotakne tal, ga otipa, nato ga zapusti, da izgine iz dosega občutkov, ki povezujejo platišče in podlago. Potem se spet pojavi. Ko se to zgodi človeku, rečemo: "Rodil se je, živel in umrl."

To pravimo, ker le majhen del cikla katere koli ideje pride v doseg čutov. Večji del cikla je izven obsega čutilne zaznave, tako kot je večji del kolesa izven zaznave tal. Vstopamo v dobo, ki ji ravno zaradi vnovične celosti Razumevanja rečemo Zlata, da je nevidni del ciklov vseh idej neprekinjen, kot je neprekinjeno kolo. Plamen 'ugasne' našim čutom, ampak še vedno JE.

Podobno se pojavijo, izginejo in zagotovo spet pojavijo drevo, gozd, gora, planet in meglica daljnih nebes. Podobno se zdi, da človek izginja in se znova in znova pojavlja v neštetih ciklih, da izrazi večno Življenje duha, v večnih ponavljanjih tistega dela človeškega cikla, ki ga človeško telo lahko zazna. Človek nikoli ne umre. On je neprekinjen, kot je neprekinjena večnost. Jezus je pravilno rekel, da človek ne bo videl smrti, kajti smrti ni, da bi jo videli ali poznali.

Prav tako človeško telo ne Živi in ker nikoli ni Živel, ne more umreti. Samo duša Živi in s to Živostjo manifestira telo. Življenje človekove duše z voljo pripravi telo k delovanju. Dejanja, ki jih tako izvaja telo pod poveljstvom osredinjene duše, nične točke, sama po sebi nimajo motivacijske moči ali Inteligence; so organizmi, ki jih motivira Naravna Inteligenca, z dušo ali nično točko razširjena v njih. Te stvari posamezni že začenjate spoznavati, kot kolektiv pa neizogibno sledimo.

Bodi za vedno spremenjen Ljudje večno iščemo Svetlobo, da bi nas vodila na tej dolgi ovinkasti poti, ki vodi od zmede telesnih čutov do gorskega vrha prebujene duše. Ko enkrat najdemo Svetlobo, Jo imamo za vedno in nas trajno preobrazila. Ko Jo enkrat imamo, postopoma najdemo svoj Jaz, ki JE Svetloba. Nekateri, ki iščejo jasnost Svetlobe, so malodušni, ker pričakujejo, da bodo našli vse naenkrat v nekem slepečem blisku vse moči. Pot do Svetlobe mora biti negovalna in njena hitrost narekovana od voljnosti duha. Njena celovitost se zgodi tiho in neopazno kot razcvet rože, ko se človek že približa vrhu gore.

Taki kot smo ne prenesemo veliko Svetlobe naenkrat, dokler je naše telo še novo in preblizu zmede telesnih čutov. Vsi, ki so že varno iz te nejasnosti, so našli dovolj Svetlobe, da jim osvetli pot iz njenih temin. Tisti, ki je daleč od čutov in z njimi dotikanja sveta posledic, bo našel Svetlobo in se za vedno spremenil, kajti ko enkrat doživi Svetlobo, ne more niti za trenutek odmakniti oči od Visoke blaženosti, že rahel pogled na temo ga vrne k strahovom, ki ji vladajo in mikajo, da bi se spet potopil vanje. Pot ni lahka, a je veličastna. Vsi se morajo povzpeti. Vzpon človeka iz teme na Svetlobo je večno ponavljajoča se igra na planetih in planetih Sonc.

Ko bo človeštvo našlo Svetlobo, bo igra končana in rodila se bo nova oktava, novo veselje. Podobno bo ta planet končan kot bivališče za človeka. Nato se bo odkotalil v svojo vedno večjo orbito, obenem pa bo nastalo novo območje, ki bo oder za naslednjo ponovitev vzpona človeka. Igralci predstave se moramo zato zadovoljiti s pravili igre, ki se vsakem od nas razkrijejo v Svetlobi. Prav tako moramo biti vedno veseli svoje nenehne preobrazbe, saj se vsak od nas uči svojega dela, vrstico za vrstico, da bi jo bolje izpolnil.

Vsi odlomki predstave so izkušnje, ki postanejo dejanje predstave. Vse človekove izkušnje so del njegovega razvoja. Vsaka izkušnja je del njegovega potovanja iz teme v Svetlobo. Vse izkušnje so koraki na poti do njegovega gorskega vrha Slave. Vse izkušnje so torej dobre izkušnje. Ni drugega kot Dobro. Je le Enost Življenja.

* * * * *